

Landsforeningen
LEV

KØBENHAVNS KOMMUNEKREDS

Nr. **1**

Januar 2017
29. årgang

I dette nummer bl.a.:

- Fortællinger om livet på en anstalt • Cykling uden alder
- Breve til en søn • Kampen for det gode liv

LEV Københavns Kommunekreds

B E S T Y R E L S E N

Formand	Danielle Pröschild, Tonemestervej 3, 2400 København NV Tlf. 40 13 70 16 . E-mail: danielle@proschold.dk
Næstformand	Annette-Marie Frimann Jensen, Hvedevej 32, 2700 Brønshøj Tlf. 38 89 20 23 / 22 56 11 37 . E-mail: amfrimannjensen@gmail.com
Kasserer	Eva Gjøe, Højmosvej 10, 2400 København NV Tlf. 39 66 18 56 / 26 82 79 33 . E-mail: gjoe@email.dk
Sekretær	Birte Lynghøj, Ole Borchsvej 18, 2500 Valby Tlf. 36 17 64 15 / 25 39 80 33 . E-mail: lyngjens@outlook.com
Bladsekretær	Egon Pedersen, Emdrupvej 139, 2400 København NV Tlf. 39 69 38 06 . E-mail: slet@kantorparknet.dk
Webmaster	Per Jonasson, Panumsvej 21, 2500 Valby Tlf. 36 45 40 43 . E-mail: per@valby.eu
Bestyrelsesmedlem, HB-medlem og medlem af Handicaprådet	Steen Stavngaard, Monrads Allé 46, 2500 Valby Tlf. 36 46 37 83 . 30 66 65 96 . E-mail: ss@sag.dk
Bestyrelsesmedlem HB suppleant	Gitte Svarre Larsen, Holmbladsvænge 1, 1., 2300 København S Tlf. 20 74 27 63 . E-mail: louisemalene@webspeed.dk
Bestyrelsesmedlem	Vibeke Holscher, Apollovej 18, 2720 Vanløse Tlf. 28 91 38 52 . E-mail: vh@nh-landskab.dk
Bestyrelsesmedlem	Eva Fryklund, Egholmvej 76, 2720 Vanløse Tlf. 28 30 39 19 . E-mail: evaovergaard@gmail.com
Suppleant	Per Tennberg . E-mail: pertennberg@hotmail.com
Redaktør *)	Lasse Rydberg, Borgmester Jensens Allé 31 A 2100 København Ø . Tlf. 35 38 46 90 E-mail: lasse-ellen@comxnet.dk
Revisor *)	Mogens Rasmussen, Dublinvej 4, 2300 København S Tlf. 61 79 98 94 . E-mail: dublinvej4@outlook.dk

* Er ikke medlemmer af bestyrelsen, men medlemmer af Kommunekredsens

I N D H O L D

Lederen. Af <i>Danielle Pröschold</i>	side 5
Cykling uden alder. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side 9
Indbydelse til møde om neuropædagogik. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side 13
Breve til en søn. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side 15
LEV København på nettet. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side 23
Kampen for det gode liv. Af <i>Jacob Egevang</i>	side 27
Fortællinger og billeder om livet på en Åndssvageanstalt. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side 31

ANNONCESALG

Rosengrenen ApS · Tlf. 86 95 15 66 · kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00

Mail: info@rosengrenen.dk

– hvortil alle spørgsmål vedr. annoncer bedes rettet.

Udgivelsesplan

Her er der en oversigt over LEV Københavns udsendelser samt deadline for aflevering af stof. Tag denne plan med i jeres planlægning, så skaffer I jer adgang med oplysning om arrangementer og lign.

	Vi skal have dit bidrag senest	Udgives
Blad nr. 2	10. marts 2017	Ultimo april
Blad nr. 3	10. juli 2017	Ultimo august
Blad nr. 4	5. oktober 2017	Primo november

Sats og tryk: Intryk · Tlf. 70 21 10 00 · www.intryk.dk

Leder

Af Danielle Pröschild
formand for
LEV København

Nu er året 2016 gået, og jeg vil lige benytte lejligheden til at kaste et blik tilbage på året. Hvad har vi nået, og hvad er der sket?

I starten af året afholdt vi generalforsamling, her fik vi valgt bestyrelsen.

Foruden bestyrelsesmedlemmerne *Annette-Marie Frimann Jensen, Birte Lynghøj, Egon Pedersen, Eva Gjøe, Gitte Svarre Larsen, Per Jonassen, Steen Stavngaard, Vibeke Holscher* samt undertegnede, fik vi et nyt bestyrelsesmedlem *Eva Fryklund*. Foruden en suppleant *Per Tennberg*.

Vi varetager mange opgaver, det var derfor dejligt at opleve, at vi kunne få nye bestyrelsesmedlemmer.

Foruden vores lokalblad, som du sidder med i hånden, har vi en hjemmeside på www.levkk.dk.

Vi er repræsenteret i mange nævn og udvalg, dem har vi fordelt imellem os alt efter interesser. Det betyder, at mange af os deltager i møder et par gange om ugen.

Blot for at nævne nogle af disse udvalg, vil jeg fremhæve: Handicaprådet, Hovedbestyrelsen i LEV, Bestyrelsen i Uddannelsescenter UiU, bestyrelsen i LAVUK, forretningsudvalget i DH København, bestyrelsen i LAVUK Stjernen og bestyrelsen i LAVUK. Desuden er vi repræsenteret af eksterne medlemmer i Centerrådet, Dagklubben Lærkevej og Idrætsskolen. Sidst men ikke mindst deltager vi også i møder med forvaltningen.

Alle disse udvalg bruger vi megen tid på at deltage i møder i. Men det er vores faste overbevisning, at vi får sat LEV og ikke mindst alle vores medlemmer på landkortet både i forvaltningen og hos vores øvrige samarbejdspartnere. Vi gør alt, hvad vi kan for, at vores medlemmer kan få et godt liv med gode og velfungerende bosteder, dagtilbud, skoler og klubber. Der er og har været nedskæringstider i en del år efterhånden, men vi bruger al den indflydelse vi overhovedet har på, at politikerne og embedsmændene ved, hvad nedskæringerne reelt betyder for vores medlemmer, således at de værste nedskæringer bliver forhindret. Bestyrelsen skrev bl.a. et brev til alle socialudvalgets medlemmer og udtrykte vores utilfredshed med beslutningsprocessen omkring dagtilbuddet Palletens lukning. Dette brev medførte bl.a. svar fra socialborgmesteren, en skrivelse fra Handicaprådet og et møde med borgercenterchef *Lasse F. Steenland*.

En helt anden type møde var et "Dialogmøde om dagtilbudsområdet" arrangeret af Københavns Kommunes forvaltning ved *Tina Kejser* og *Lasse Steenland*. Her deltog to medlemmer af bestyrelsen og gav deres besyv med. På mødet blev deltagerne bedt om at tage stilling til "Hvad forstås ved et dagtilbud"? Dette spørgsmål vil vi gerne

Fortsættes side 7

diskutere med jer. Vi planlægger derfor at afholde et åbent bestyrelsesmøde i marts måned, hvor alle vores medlemmer kan komme og give deres bud på, hvad de forstår ved et dagtilbud.

Noget andet, vi bruger tid på, er at arrangere møder. Bl.a. har to bestyrelsesmedlemmer siddet med i den gruppe, der har planlagt møder for både de pårørende og pædagogerne om omsorgssvigt kontra omsorgspligt. Desuden har nogle bestyrelsesmedlemmer deltaget i møder på hen-

holdsvis Skolen i Ryparken og Uddannelsescenter UiU, hvor de har holdt oplæg om, hvad LEV gør for deres medlemmer. I foråret deltog vi i "Modvilje eller uvidenhed? – En debatturné om handicappolitik" arrangeret af FOA – Fag og Arbejde, Socialpædagogerne Landsforbund og Landsforeningen LEV.

Den 2. februar 2017 inviterer vi til et foredrag med *Dorte Birkmose* om neuropædagogik, mødet afholdes på Uddannelsescenter UiU. Læs mere inde i bladet.

Til slut vil jeg blot ønske alle et godt nytår.

Tillykke til Anni

Af Kirsten Sørensen

Landsforeningen LEV har fået ny formand: Anni Sørensen valgt på repræsentantskabsmødet 5.-6. november 2016. Anni afløser Sytter Christensen, som går på pension efter 15 år på posten.

Cykling uden alder

Vind i håret, røde kinder og gensyn med steder i livet

Diane og Mona

Af Lasse Rydberg

Historien starter

En dag i 2013 kom en mand ind på et plejehjem på Østerbro, han havde en rickshaw-cykel og havde fået den idé, at han som frivillig kunne køre ture med beboerne, hvis de havde lyst. Plejehjemmet tog med glæde mod tilbuddet, og før man fik set sig om var det sociale områdekantor involveret, og alle plejehjem på Østerbro havde fået bevilget midler til anskaffelse af rickshawcykler. Lige så hurtigt rygtedes det blandt borgerne, at der her var et nyt projekt for frivillige, der henvendte sig bredt, for det handlede ikke bare om at være den cyklende, pilot som det hurtigt blev kaldt, men der var opgaver, som henvendte sig til folk, der var gode til

at være tovholder, planlægge, reparere og vedligeholde cykler m.m.

Historien blev til en nyhedshistorie, og før man fik set sig om på cyklen, var historien spredt ud over byen, landet og store dele af verden. I dag er der over 400 frivillige i Danmark, der cykler ældre rundt, og projektet er spredt til mere end 26 lande. Det blev en stor succes, fordi det er en særlig oplevelse at se verden fra en cykel og få vind i hår og på kinder, det er en cykeltur til erindringens verden, barndoms kvarteret, livets mange bydele og naturområder... og så er projektet knyttet til frivillige, der meget let kan se sig selv i projektet, og som

Fortsættes side 10

får kontant afregning, glæden er stor hos passagererne. Og fra starten kaldte man historien: CYKLING UDEN ALDER, et navn der rummer mange gode forestillinger. En af dem er historien om Cykling Uden Alder på et bosted for borgere med fysisk og psykisk funktionsnedsættelse, nemlig Musvågevej på Nørrebro.

Et projekt om bl.a. frivillige

Bo- og dagtilbud Musvågevej i Nordvest er en slags pioner i projektet Cykling Uden Alder. Det er det første bosted for borgere med handicap, der tager projektet til sig, og det skete mindre end to år efter, at ideen blev født på Østerbro.

Det særligt interessante er, at der i institutioner for handicappede normalt ikke har været en tradition for at tilknytte frivillige, dels fordi man fra handicaporganisationernes side har ment, at det er en offentlig opgave at drive institutioner, og dels fordi man har ment, at omgang med handicappede krævede faglige forudsætninger. Men med Cykling Uden Alder kan frivillige medvirke, som dem de er, med en introduktion om hvem det er, de cykler med og give dem den særlig oplevelse det er, at komme rundt i verdenen i den friske luft og tæt på livet.

Jeg mødes med *Louise Steenholt Larsen* der er projektleder, frivilligkoordinator i Center for Autisme og Specialpædagogik, hvorunder Musvågevej hører. Hun fortæller, om det særlige i projektet, at der tilknyttes frivillige til et bosted, der ikke har større tradition for at samarbejde med frivillige. Gennem cykelture med vind i håret, opstår der et særligt frirum og mulighed for nye relationsdannelser mellem piloten og passageren. Man stiftede en forening og kaldte den det den var: Musvågevejs Venner. Nu havde man en organisation, der kunne søge midler til bl.a. frivillighedsprojekter og stå

som koordinator for et fællesskab med frivillige, og hvad det betyder, når opgaver ikke kun er drevet af medarbejderne. Louise Stenholt's opgave er bl.a. ud over at drive projektet, at rekruttere frivillige og introducere i hvad det er for et sted, og hvad det er for nogle borgere, der kan forventes at sige ja tak til cykelture.

Ambitionen er at gøre projektet udelukkende drevet af frivillige, så der kommer en frivillig tovholder på Musvågevej, og Louise kan starte projektet op på andre Bo- og dagtilbud i CAS.

3 cykler og 15 frivillige

Louise Steenholt viser mig tre cykler, hvor den ene er en kørestolscykel, man kan simpelthen køre kørestolen op på cyklen, en kørestolsrickshawcykel – den er virkelig sej.

15 frivillige er tilknyttet Musvågevej, og i 2016 blev der kørt 125 ture bare af frivillige (måske flere, for den tur jeg var med på var ikke talt med).

Sara, som er frivillig, fortæller efter sin første tur: "Hej allesammen, jeg er en ny frivillig her på Musvågevej, og jeg kørte de første ture med to beboere, *Finn* og *Lis*. Solen skinnede og vi havde den bedste tur med højt humør og mange glædesudbrud. Finn løftede flere gange hænderne over hovedet og råbte hurra! Finn ville gerne se H.C. Andersens gravsted, så der startede vi. Lis ville herefter vise os, hvor hun engang havde boet, så vi fortsatte til Kapelvej. Pludselig fandt Finn og Lis ud af, at de begge engang havde boet på Hothers Plads. De guidede mig derhen og fortalte en masse gamle historier undervejs. En virkelig skøn tur, et kønt selskab, gode minder – er der nogen der vil med ud at køre på søndag?"

Louise Steenholt siger, at med frivilligprojekt som dette, kan man håbe på, der opstår nye relationer. Det særlige ved det

for beboerne er, at der kommer mennesker, som ellers aldrig ville komme, cykelprojektet kan være en ramme for, at der skabes nye rammer og nye andre muligheder for beboerne.

Da det startede, var der mange beboere, der skulle opfordres til at tage med på en cykeltur, kun et halvt år efter er der mange beboere, der kommer aktivt og spørger, om de kan booke en tur og ikke sjældent spørger de til de frivilliges navne, de vil lære dem at kende.

Cykeltur

Vi mødes med *Diane*, en af de frivillige. Hun har en aftale med *Mona*, der er en af beboerne, om at tage på cykeltur en kold solrig november dag, og jeg må tage med på den anden rickshawcykel med Louise Steenholt som pilot. Diane stråler smittende af gåpåmod og glæde over at skulle i byen med *Mona*, for det tror jeg, var det, det handlede om. Der er masser af caféer

på Nørrebrogade, hvorfor ikke have en af dem som mål? Diane fortæller at siden hun blev pilot, har hun tabt 15 kg og hun ser faktisk også godt ud bag sin udstråling – der er gang i hende, som man siger. Det er første gang jeg er passager i en (elektrisk) rickshaw, og det er anderledes, end jeg havde forventet, næsten som da man var barn og oplevede en forlystelse i Tivoli. Det går stærkere end man tror, man sidder foran med vinden i håret og er vidne til, at der sker meget mere på vejene i byen, end man forestiller sig. Fart og anderledes synsindtryk, kilden i maven, man er på opdagelse i det kendte på en ny måde.

Diane fortæller, at de nok skal på café men også en tur gennem hele byen til Amager. Tit tager turen mellem 2-3 timer (naturligvis og bare ½ time). Cyklerne er en nem adgang til aktivt medborgerskab, der giver muligheder for nye relationsdannelser, og giver borgerne oplevelser, de ellers ikke ville have haft. Det er cykling uden grænser.

OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS

TIL KALENDEREN

LEV København og SUKA inviterer hermed til et spændende arrangement om neuropædagogik

**Det foregår torsdag den 2. februar 2017
om aftenen på Uddannelsescenter UiU,
Horsebakken 19, 2400 København NV.**

Det er lykkedes at få en fremtrædende repræsentant for området, psykolog Dorthe Birkmose, til at komme og fortælle os om dette nye begreb, og hvordan det kan bruges inden for vores område. Det endelige program med tidspunkter vil foreligge i løbet af januar og vil bl.a. kunne ses på vores hjemmeside.

Vi håber i bestyrelsen at rigtig mange af jer vil møde op og blive klogere på dette spændende nye tiltag.

På bestyrelsens vegne Steen Stavngaard

Breve til en søn

Gugu Kristoffersen

Artiklen handler om Gugu Kristoffersens breve til sin søn, Thomas. Gugu bor på Østerbro, Thomas på Fyn. For snart to år siden mødte jeg Gugu på en grupperejse. Om denne rejse skrev hun et brev til sin søn, som hun sendte i kopi til mig. Brevet imponerede mig, aldrig havde jeg set et brev som dette – senere blev det til flere. Artiklen bygger på en samtale med Gugu, og meget af teksten er citeret fra hendes notater.

Af Lasse Rydberg

Dette er en historie om en mors kommunikation med sin søn, de meget smukke breve hun næsten hver uge sender ham. Men det er samtidig en historie om, hvordan samfundet stiller mennesker med udviklingshæmning udenfor, straffer dem - uden at de selv har nogen erkendelse af at være 'kriminelle', som det man nu ser dem som.

Gugu Kristoffersen er moderen, sønnen er Thomas, der er 50 år, og er anbragt på et bosted på Fyn. Bostedet er eventyrligt smukt, men har ikke nogen rolle i historien uden at være Thomas' hjem, der løser sin opgave.

Fortsættes side 16

Gugu Kristoffersen er mor til et barn med handicap, der har præget hendes liv så voldsomt, så man kan få ondt i maven af at høre om det, men også med en kærlighed og et gå-på-mod, der er imponerende og inspirerende. Hun har skabt mor/barnets livslange samværs- og samtalebøger og uendelig meget mere, der kan blive en anden historie. Også hvordan hun er blevet cand.phil. i pædagogik, forsker, forelæser, forfatter til 29 kronikker, og hvordan hun skabte sig et netværk blandt tidens største personligheder inden for international forsyng.

Thomas har diagnosen infantil autisme, udviklingshæmning i svær grad og epilepsi. Men Thomas er meget andet end alt det svære, som diagnosen fortæller. Han er et følsomt menneske, er givende, har interesser og præferencer, der udveksles i brevene. Ikke mindst har Thomas en historie, og han har betydning som menneske.

Brevene bliver til i den adskillelse, der bliver den virkelighed, familien må leve med. Det skyldes, at Thomas på baggrund af en angstreaktion træder over en grænse, der sætter ham endnu mere uden for samfundet.

Da Thomas en dag skulle have sin medicin af en nyansat medarbejder, blev han trængt op i en krog i køkkenet. Thomas bliver angst og reagerer ved at kaste med det, der nu ligger på køkkenbordet. Uheldigvis er det en kniv og ikke en agurk, der ligger fremme. (Selvom Thomas er umyndiggjort og i personalets varetægt). Forskellen på kasteskytset er afgørende. Kniven rammer ingen, men pædagogen bliver bange og ringer efter politiet. Det bliver en retslig sag og ikke en specialpædagogisk sag, hvad man ellers måtte forvente på et specialpædagogisk bosted. At der ligger en kniv fremme på et sådant sted, indgår ikke klart

i sagen; som noget stedet har ansvaret for ikke må ske. Denne artikel skal ikke handle om sagen – den beskrives alene for at se det perspektiv og rum, brevene udvikler sig i.

Dommen, som handler om begrænsninger for Thomas først og fremmest i relation til sin mor og sine søskende, er for ham problematisk. Han ved ikke, at han har gjort noget forkert, og han forstår og ved ikke, at han er idømt en sanktion. Dommen betyder, at hans liv på en række områder har ændret sig til noget dårligere, end det, han kendte.

Han må opleve andres negative forventninger, begrænsede handlemuligheder ikke mindst i forhold til sin familie: Må ikke komme hjem til jul, må ikke tage på ferie, som han plejer, med sine søstre. Listen er lang med tvangsmedicinering og tvangsforflytning.

Om brevene

Brevene, der altid fylder én side, er skrevet i versaler, ligesom romerske inskriptioner. De får hermed et monumentalt visuelt udtryk, som er skabt til en, der ikke kan læse, men kan gå på opdagelse i brevet, der er beregnet til at blive læst højt. Nogle ord er markeret i fed skrift, det er ord som har betydning for Thomas, pejlepunkter i teksten, ord der giver relationer til Thomas' liv.

Billeder, tegn og symboler er vigtige: 'Kære Thomas' er efterfulgt af et billede af Thomas, og den kærlige afskedshilsen er fulgt af et billede af Gugu. Gugu fortæller, at hun ikke er en ørn til digital redigering; hun simpelthen klipper og klistrer fra hvad som helst - og har lavet sig en mappe, et slags billedlager. En dag hun skulle skrive om kærnemælkskoldskål, som Thomas elsker, tog hun en karton kærnemælk i køleskabet og lagde den på printerpladen, nedfotograferede den og fik et lille billede af kartonen, der straks blev klippet ind i brevet.

Brevene var vigtige, da Thomas var mere isoleret fra familien, men nu hvor man oftere ses, har de ikke tabt deres betydning. De er fortællingen om Thomas' liv og relationer, som han ikke selv vil kunne fortælle pædagogerne. Og de genkalder de traditioner, der holder sammen på familien og Thomas' liv. Dem er der mange af, f.eks. forårskørsel i Dyrehaven ved Klampenborg med kapervogn nu i mere end femten år med samme kusk.

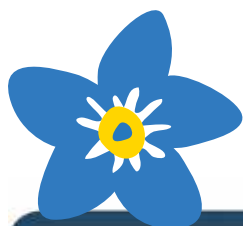
I dag har Thomas fået bevilget fire besøg om året hos Gugu. Med kørsel frem og tilbage bliver det højest til fem koncentrerede timer hver gang, men med god

planlægning så får alle fire besøg sin egen betydning: Den ene gang er det fejring af Thomas' fødselsdag, den anden gang er det fejring af Gugu's fødselsdag i maj med hestevognstur i Dyrehaven, den tredje gang en sensommertur og endelig julebesøget. Gugu besøger Thomas mindst en gang om måneden og kan overnatte på bostedet.

To år efter domsafsigelsen fik Gugu mulighed for at få Thomas' sag taget op igen.

Retten ophævede da den idømte foranstaltning endeligt.

Eksempler på breve på side 18-19 og 20-21

LEVS AFTENTELEFON

– et tilbud om en støttende samtale

LEVs
aften-
telefon

2851 5252

LEV har udvidet sine rådgivningstilbud med et nyt, nemlig LEVs aftentelefon. Her kan du få en støttende og afklarende samtale med tid til at komme ind på for eksempel en lidt vanskelig problemstilling, et dilemma – og dele eventuelle bekymringer. Tilbuddet bemandes af erfarne, frivillige kræfter.

Læs mere på: <http://www.lev.dk/nyheder/2015/oktober/levs-aftentelefon-et-nyt-tilbud-om-en-stoettende-samtale>

Lør, 21. maj
2016

LAGKAGE I PETER LIEPS HUS

KÆRE THOMAS,

DET VAR DEJLIGT, AT DU KOM TIL MIN FØDSELSDAG SAMMEN MED PERNILLE OG HELLE! DU FIK STRAKS ØJE PÅ CARSTEN'S BIL DERNEDE PÅ PARKERINGSPLADSEN - OG LIDT EFTER KUNNE DU SE CARSTEN VINKE FRA ALTANEN.

JEG KOM NED MED PARKERINGSKORTET, SOM PERNILLE SKULLE LÆGGE I BILEN'S VINDUE, OG JEG HAVDE EN FIN TIGER-POSE MED NED TIL BILEN, SOM DU SKULLE HA' MED TIL SLOTTET. MÅSKE HAR DU VÆRET MED TIL AT SÆTTE TING PÅ PLADS I DIT KØKKEN - ÆBLEMOSTEN, MYSEOSTEN, HASSELNØDDERULLEN, MARMELADEN...

DEN STORE POTTEPLANTE FRA DIG STÅR PÅ ALTANEN VED SIDEN AF DE LYSERØDE PELARGONIER. (JA, UDE VED SPRÆLLEMANDEN, SOM DU LAVEDE TIL FAR). OG I BADEVÆRELSET STÅR DEN LÆKRE TUBE 'FLYDENDE SÆBE', SOM JEG GLÆDER MIG TIL AT BRUGE I BRUSEBADET. TUSIND TAK FOR DEN! JEG GÆTTER PÅ, AT DU NYDER DEN 'SHOWER GEL', SOM JEG GAV DIG TIL DIN FØDSELSDAG.

UDE I KØKKENKROGEN STÅR NU 'SPØGELSET', SOM PERNILLE FORÆREDE MIG!

DU NØD AT SE NED PÅ DAG HAMMARSKJØLDS ALLE, FOR DER VAR HELE TIDEN BILER OG BUSSER AT SE PÅ. CYKLER, BARNEVOGNE OG PØLSEVOGNE.

VI SPISTE FROKOST, OG DA VI SPISTE **SØNDERJYSK SPEGEPØLSE**, TALTE VI OM **HANS KURT**, SOM I GAMLE DAGE VAR PØLSEMAGER. DA VI HAVDE SPIST OG SPILLET LIDT MUSIK, VAR DET TID AT KØRE TIL **KLAMPENBORG**. CARSTEN INVITEREDE DIG TIL AT KØRE MED I DEN SORTE BIL MED DE ITALIENSKE STRIBER PÅ. UD AD STRANDVEJEN, HVOR VI SÅ OFTE KØRTE I GAMLE DAGE MED FAR.

DESUVÆRRE KOM SØREN OLESEN IKKE - MÅSKE VAR HAN IKKE RASK? DET VAR **POUL ERIK OG PETER**, DER VAR KUSKE DENNE GANG. DET ER FØRSTE GANG, VI HAR VÆRET AFSTED I TO **VOGNE**. JEG VAR RIGTIG GLAD FOR, AT VEJRET VAR DEJLIGT! VI KØRTE AD ANDRE VEJE, END VI PLEJER. OG VI ENDTE MED AT STOPPE VED **PETER LIEPS HUS**, HVOR VI STOD AF.

INDE I GÅRDHAVEN KUNNE VI SIDDE ALLESAMMEN: **PERNILLE, HELLE, CLAUDIA, CAMILLA MARIA, ANDERS, PIA, SIMINA, HEIDI, CARSTEN, DIG OG MIG!** TJENEREN KOM MED **VARM CHOKOLADE**, OG HAN SKAR LAGKAGEN UD I STORE STYKKER. DEN VAR PYNTET MED BÅDE JORDBÆR OG BROMBÆR.

OG ANDERS TOG EN **FIN GULDSMEDEÆSKE** FREM FRA EN GRØN POSE. I ÆSKEN LÅ DE FINESTE GULDØRNINGE TIL MIG FRA MINE TO SØNNER! (FRA ANDERS OG DIG!) HVOR BLEV JEG DOG FORKÆLET - **TUSIND TAK!**

CLAUDIA TOG HYGGELIGE BILLEDER, SOM JEG KAN BRUGE I MINE TAKKEBREVE. NU MÅ DU HA' DET GODT, TIL VI SES NÆSTE GANG. **KÆRLIG HILSEN, MOR**

ALBINONI OG GRIEG

Lør, 09. Jul 2016 22:21

KÆRE THOMAS,

FOR LIDT SIDEN HØRTE JEG EN CD MED ALBINONI. SÅ TÆNKTE JEG PÅ DIG. FOR ET PAR ÅR SIDEN LYTTED E VI SAMMEN TIL HAM PÅ RADIOEN I SOVEVÆRELSE T PÅ SAMSØ. VI SAD LIGE SÅ STILLE PÅ KANTEN AF FARS SENG OG NØD MUSIKKEN!

PÅ SAMME MÅDE NØD VI, DA JEG BESØGTE DIG, AT HØRE EDVARD GRIEG'S MORGENSTEMNING - MENS VI SÅ EN FIN LILLE FILM OM SOLOPGANG, SÅ DUGPERLER PÅ ET SPINDELVÆV, RÅDYR PÅ BAKKETOPPEN...

ANNI SAD OG STRIKKEDE HYGGELIGT, DA JEG ANKOM. OG JANE OG DU HAVDE SÅ FINT KØRT MIN SENG OG MIN KASSE (MED DYNE OG PUDE) IND I JAGTSTUEN. TAK FOR DET!

VI HYGGED E OS MED BÅDE LIV OG MED JESPER NIELSEN. DU HAR NOK SET DE DEJLIGE BILLEDER, SOM VI TOG DEN DAG. SIDST PÅ EFTERMIDDAGEN FIK JEG LYST TIL AT UNDERSØGE, OM DER VAR FLERE JORDBÆR NEDE VED AKTIVITETSHUSET. DU VILLE HELST BLIVE I LEJLIGHEDEN, MEN DU KUNNE FRA DIT VINDUE SE, DA JEG KOM TIL BAKKENS TØP. FOR EN STØRRE DEL AF DIT LIV ER DET SÅGODT OG FORTT

KOM I LILBAGE MED EN SKALFULD JORDBÆK, SOM I FIK LOV AT SMAGE, OG PETER
AMDISSEN SAGDE, AT DET VAR GODT, JEG KOM FØR RÅDYRENE.

VI FIK SKYPET MED BIRTE, ATTER VAR HØNERNE BETTY OG ALMA DER. BETTY
FLØJ OP PÅ RYGGEN AF BIRTE! TOGET KØRTE FORBI. VI SÅ MARIE'S HUND I DET
FJERNE, OG BIRTE VISTE OS EN GUL KNOP AF BLOMSTEN NATLYS.

OM TIRSDAGEN KOM ANDERS EFTER FROKOST. HAN HAVDE TAGET EN LITER
KOLDSKÅL MED, OG VI FANDT HARLEY DAVIDSON-DÅSEN MED
KAMMERJUNKERNE I FREM. VI SPISTE OSSE SCONES. ANDERS KØRTE OS EN TUR I
FABIA'EN TIL NOGLE AF DE HAVNE, SOM DU KENDER BEDRE END OS. FOR DU HAR
VÆRET DER MED TOMMY.

NÅR JEG NU BOR I BYEN, ER DET SKØNT AT KOMME PÅ LANDET. AT SE
KORNMARKER, SE VALMUER, ROSER OG STOKROSER. OG HUSK, AT I HAR
LAVENDLER BAGVED SLOTTET! JEG ELSKER LAVENDLER - DE DUFTER SÅ DEJLIGT.
DE HAR EN SMUK FARVE, OG DE TILTRÆKKER CITRONSOMMERFUGLE.

NU SKAL JEG I SENG. GODNAT! DU SOVER NOK SØDT ALLEREDE.
I MORGEN ER DET SØNDAG - SÅ HILSER JEG CHRISTIAN MADSEN FRA DIG OVRE I
ESAJASKIRKEN.

HILS I STUEN!
KÆRLIG HILSEN FRA MOR

LEV København på nettet

Om LEV Københavns hjemmeside

Af Lasse Rydberg

Den digitale verden tager over. Aviser efterlader sig papiret og optræder i rummet; billeder, tekst og lyd kan fanges af computer, telefoner, iPad og snart af ny ukendt teknologi. Offentlige breve til borgerne er nu e-post, møder gennemføres virtuelt eller i dialog gennem e-post portaler, der samtales gennem twitter og debatten raser på facebook og andre fora. Hjemme hos os er det kæmpestore og tunge leksikon, der er mindre end et årti gammelt, sat i kælderen og erstattet af Google og andre søgemaskiner.

LEV København udsender stadig sit blad på 29. år. Da det udkom, var det et spring ind i informationssamfundet, i dag er det forældet og kan faktisk ofte læses på nettet,

inden papirudgaven når medlemmernes postkasse.

LEV København har vidst, at skulle den være i dialog med sine medlemmer og omverdenen generelt, så måtte man på nettet. LEV København har derfor i mere end 10 år haft sin egen hjemmeside. Hjemmesiden er som næsten alt i LEV skabt af frivillige. *Per Jonasson* har været medlem af bestyrelsen i snart 12 år, og hans entré i arbejdet blev fra første færd at stable en hjemmeside på benene (sammen med et par andre) og derefter være webmaster (et nyt ord for redaktør i den digitale verden). Mere end 10 år som webmaster og en bedre og

Fortsættes side 25

bedre hjemmeside, der lige nu bliver besøgt af gennemsnitligt 30 personer om dagen.

Jeg mødes med Per Jonasson, og vi bevæger os ind på hjemmesiden for ved selvsyn at orientere os i, hvad den rummer af muligheder. I realiteten kan den meget mere end dette blad, den kan rumme omfattende tekster, billedgallerier, film, lyd og musik, altså være overordentlig informativ. Men den fungerer også som formidler til det, som hjemmesidens primære besøgende kunne efterlyse. Lad os se på det:

Hjemmesidens forside er reelt opdelt i to spalter. Den ene guider den besøgende til LEV Københavns politik, handleplaner, politiske høringssvar – her får man at vide, hvad LEV København står for og vil arbejde med. Den anden spalte præsenterer bladet, opslag om møder og foredrag, reklamer fra institutioners særlige arrangementer m.m. – her formidler man, hvad der sker indenfor området.

LEV København vil gerne have en hjemmeside, fortæller Per Jonasson, der meget bredt kan guide den besøgende, der leder efter informationer om alt, hvad der relaterer til mennesker med handicap. Derfor er søgeknappen "links" vigtig. Det kan være svært at orientere sig i den kommunale digitale verden, her skal LEVs hjemmeside vise vej til bosteder, uddannelse, beskæftigelse, sundhed, særforeninger, og listen kan fylde flere sider her men er på hjemmesiden et ord, et tryk, et nyt ord, et tryk osv.

Hjemmesiden er ikke kun en portal til at besøge LEV København men også til at komme i kontakt. Man kan skrive og få svar. Via hjemmesiden får bestyrelsen informationer om, hvad der optager pårørende, medarbejdere, interesserede m.fl. Men den er ikke en portal for debat. Per Jonassen siger, at man har overvejet at lave en facebookside, med det formål at skabe digitalt rum for en faglig og politisk debat om vilkårene for mennesker med handicap, deres pårørende og for institutioner m.m. Men det kræver en vis power i foreningen, der næppe lige nu kan honoreres af frivillige bestyrelsesmedlemmer uanset deres engagement og viden. Her ligger der en stor udfordring. Men det vil komme, i en eller anden form, hvor måske flere kredse i samarbejde eller nye kredsdannelser sammen med LEVs centraladministration kan skabe en aktuel debatplatform med stor gennemslagskraft.

Se vores
hjemmeside på
www.levkk.dk

Egon Pedersen er tidligere blevet portrætteret her i LEV København. Denne artikel, der har været bragt i Uddannelsescenter UiUs blad, bringes her i anledning af, at Egon Pedersen efter 35 år forlader posten som formand for UiUs venner.

Kampen for det gode liv

Egon Pedersen har gennem årene været en af frontkæmperne for de udviklingshæmmedes sag. Nu takker han så småt af i en alder af 81. Det stærke engagement tog fart, da Egons egen datter fik behov for et særligt ungdomsskoletilbud tilbage i 80'erne. Siden da har Egon brugt en stor del af sin fritid på at sikre udviklingshæmmede medborgere god uddannelse og masser af livskvalitet.

Tekst: Jacob Egevang

Foto: Jonas Koch

Egons datter, *Sussie*, blev født som et ganske normalt og raskt barn, men da hun i en alder af halvandet år skulle vaccineres, gik det galt. Egon husker det som var det i går.

”Min svigermor passede *Sussie* derhjemme. Pludselig ringede hun og sagde, at jeg skulle komme hjem så hurtigt jeg kunne, fordi *Sussie* var gået i krampe”, fortæller Egon.

Sussie var ilde tilredt, og Egon fortæller, at lægerne ikke rigtigt kunne finde ud af, hvor slemt det stod til. *Sussie* svingede meget og lå i iltelt i to til tre måneder.

”Da vi fik *Sussie* hjem, var det nærmest som at få en klump kød hjem. Hun kunne hverken høre, gå eller noget som helst andet”.

En lang kamp begyndte

Det ændrede Egon og hans kone *Toves* liv, og en lang kamp for at give lille *Sussie* livet tilbage tog sin begyndelse. De unge forældre gik til et hav af lægeundersøgelser, fysioterapeuter og talepædagoger. Egon husker især talepædagogen *Ingrid Skovgaard*, der senere blev kendt fra børne-tv-programmet ’*Ingrid og Lillebror*’. Hun hjalp virkelig *Sussie* til at få blot nogle enkelte lyde.

Sussie kom i en normal børnehave, men det gik ikke, så hun blev henvist til en specialbørnehave i Gentofte, og derfra kom hun senere i specialskole. Da *Sussie* nærmede sig afslutningen af grundskolen, stod hun ligesom mange andre unge uden uddannelses tilbud. Dengang var der ikke noget, som hed STU, og mængden af tilbud til udviklingshæmmede unge var mere præget af opbevaring end af opkvalificering af de unges kompetencer. For Egon og de andre forældre var der ingen tvivl; deres børn skulle

efter en fantastisk skolegang på Strandpark-skolen i København for alt i verden videre i uddannelsessystemet.

Men hvad gør man, når der ikke er nogen tilbud?

Anker Jørgensen skubbede på

Forældrene tog skeen i egen hånd og blev ledsaget af Strandparkskolens skoleinspektør, *Lasse Rydberg*, samt af den daværende formand for LEV København, *Kurt Robdrup*. Og så gik de ellers i gang med at overbevise politikerne om, at der var et alvorligt hul i velfærdssamfundet, når det gjaldt uddannelse af udviklingshæmmede unge. Gruppen af ildsjæle var så opsatte på at skabe en ungdomsuddannelse for deres og andres børn, at en af forældrene gik i blækket og skrev til landets statsminister, *Anker Jørgensen*.

Det gav pote, for de engagerede forældre blev inviteret ind i statsministeriet til møde med Anker Jørgensen, som en måneds tid efter mødet skrev tilbage.

”Hermed vender jeg som lovet tilbage til samtalen på mit kontor fredag d. 28. august 1981 om fortsat undervisning af jeres unge. (...) Som jeg nævnte det, ville jeg selv umiddelbart finde et sådant tilbud rimeligt. Undervisningsministeriet har over for mig bekræftet, at Københavns Kommune med et sådant tilbud måtte anses at opfylde sin pligt i henhold til loven om specialundervisning for voksne. (...) Jeg har nu efterfølgende fået bekræftet, at tilbuddene er afgivet, og at kommunen er indstillet på meget hurtigt at få dem ført ud i livet. (...) Jeg kan tilføje, at I er meget velkomne til at ’melde tilbage’ til mig. (...) Med venlig hilsen Anker Jørgensen.”

Til at begynde med foregik uddannelsen i Strandparkskolens lokaler, men snart rykkede lærere og elever ind på UIU’s nuværende adresse på Horsebakken i Utterslev. Dengang bestod UIU af en række gamle træbarakker,

der tidligere havde huset den første Utterslev Skole, og som efter krigen havde huset flygtninge. Der var glimrende faciliteter med køkkener, idrætssal og lokaler, som egnede sig til klasseværelser.

Valgt til bestyrelsen

Egons datter, Sussie, havde tre skønne år på UIU i midten af 80'erne. I den periode blev Egon valgt til uddannelsescentrets bestyrelse, og han blev siddende i mere end 30 år. På spørgsmålet om, hvorfor han blev siddende i bestyrelsen, efter Sussie havde afsluttet sin uddannelse, svarer Egon.

”Jeg har engageret mig, fordi denne gruppe af unge er utroligt sårbare. Dem skal vi passe godt på.”

Kunsten at skaffe penge

Egon beretter begejstret om, hvordan han og de andre ildsjæle omkring UIU gennem årene har indsamlet penge for at give de unge oplevelser og gode betingelser for uddannelse.

”Vi startede UIUs Venner, som skaffede penge til cafébesøg, biografbesøg og forskellige oplysende møder for forældrekræfter. Vi indsamlede penge til skiture, sommerferier, inventar, fester, koncerter, og jeg ved snart ikke hvad. Vi har gennem årene fået penge fra private virksomheder i form af sponsorer, vi har arrangeret cirkusfestival inde midt i København, og vi har holdt plukkefester, som jo handlede om 'at plukke' gæsterne for kontanter til fordel for eleverne.”

Omkring årtusindskiftet blev UIUs gamle træbarakker revet ned, og da det nye uddannelsescenter stod færdigbygget, kunne man slå dørene op til et fantastisk flot og funktionelt center for byens unge med udviklingshæmning. Også i forbindelse med åbningen af det nye UIU var Egon og de øvrige ildsjæle i aktion. De fik blandt andet

aflagt, men ganske fint kontorinventar, fra Folketinget.

”Sammen har vi knoklet”

Egon Pedersen gør meget ud af at understrege, at han blot har været én blandt en lang række ildsjæle omkring UIU. Ingen nævnt, ingen glemt.

”Jeg har gjort det så godt, jeg nu engang kunne, og jeg har arbejdet sammen med så mange fantastisk dedikerede mennesker. Sammen har vi knoklet for at gøre UIU til et af landets bedste uddannelsescentre for udviklingshæmmede. Jeg har arbejdet sammen med tre-fire skoleledere på UIU, med fantastiske lærere og pædagoger og med alle de andre ildsjæle, som har siddet i UIUs bestyrelse. Jeg er meget taknemmelig for, at jeg har fået lov til at møde alle disse gode mennesker, og jeg ser tilbage på de mange år med stor glæde”, fortæller Egon.

Egon tog afsked med bestyrelsesarbejdet på UIU i maj 2016, men han er fortsat dybt engageret i de udviklingshæmmedes liv.

Sussie har travlt med det gode liv

Og Sussie, hun flyttede hjemmefra for et par år siden og har det godt.

”Når Tove og jeg besøger Sussie på hendes skønne bosted, har hun nærmest ikke tid til sine gamle forældre. Hun er så glad og har travlt med så mange gøremål, at der ikke rigtig er timer nok i døgnet til at leve det gode liv”, fortæller Egon med et stort smil.

UIU-FOTOGRAF

Det er UIUs egen fotograf, Jonas Koch, der selv har taget sin uddannelse på UIU, som har taget billedet til denne artikel. Mange tak til Jonas for billedet.

50 fortællinger og billeder om livet på en åndssvageanstalt

Red.: Ellen Johansen, Kirsten Rosenkilde, Leif Toft og Henning Jahn.
Fortællinger fra Andersvænge 1940-2015.
Bogen kan købes på Dansk Forsorgsmuseum
Pris: 75 kr.

Andersvænge blev bygget som anstalt for åndssvage i 1940. 75 år senere er anstalten nedlagt, og bygninger anvendt til andre formål. Det, der i sin tid var anstaltens central-

køkken og -administration rummer i dag Dansk Forsorgsmuseum, som naturligt rummer genstande og arkiver fra Andersvænge.

En gruppe af de frivillige, der arbejdede på museet, har i anledning af Andersvænges 75-års fødselsdag skrevet og samlet en række fortællinger om anstalten, og det er blevet en meget spændende bog, fordi det er museumsfolk, der har redigeret den og har ladet vidnerne til anstaltens liv fortælle, de "indlagte / indsatte", personalet, museumsfolks fund i arkiver m.m. Det er blevet til omkring 50 spændende, selvstændige, små fortællinger, der hver især fortæller en god historie. Det er alle disse fortællinger tilsammen, der gør, at man som læser får en forestilling om livet på anstalten gennem en menneskealder – og især hvordan synet på mennesker med udviklingshæmning

har været. Det er en god måde at formidle historie på, fordi hver enkelt fortælling, der har sit eget liv, sammen med de andre fortællinger kommer til at tegne konturer om den verden, der var engang, og som ville blive glemt, fordi den store fortælling er så grum på mange måder. De små fortællinger gør den store fortælling troværdig, og dens grumhed lettere at forstå.

For hver fortælling er der et billede – det er i høj grad også en billedbog. Billederne udgør en samlet fortælling om alle skæbner, ikke kun de åndssvages skrøbelige liv, men viser også en skrøbelighed i mange billeder af de ansatte – det har været et lukket samfund, også for mange af dem der arbejdede der. Det gør bogen til et vigtigt kildekrift, fordi det ikke er historien

Fortsættes side 33

set fra overlægen, men fra dem, der mere eller mindre var underlagt anstaltens egen kulturelle, sociale og økonomiske logik. Dermed er bogen god til at forstå, hvad anstalter egentlig var for en konstruktion som et samfund i samfundet.

Tre fortællinger fra bogen:

Portrætter i glimt

De tre grønlandske børn var født med en speciel form for dværgvækst. Når lægestuderende kom på besøg blev børnene klædt af og stillet op på et bord, hvorefter børnelægen holdt et foredrag om dem.

Når det var slut: "Så kan De godt tage dem væk".

En meget voldsom og råbende dreng med et glimrende ordforråd havde gjort noget, han ikke måtte, hvad det så var. Han blev under skrig og skrål lagt i seng og i bælte af to medarbejdere.

Der lå han i nogle timer indtil afdelingslederen "Store Fru X" kom. Han fik et Anders And blad og bolcher i sengen. Hun var bange for ham. Alle andre var forargede.

Drengen sad i sengen iført sele, så han ikke kunne stå op og forlade sengen.

Han kunne savle mønstre på sit røde tæppe. Og det gjorde han, når han sad der i timevis.

Alene i en sovesal

Lille Henrik på cirka seks år sidder i sin kørestol med armskiner på de spastiske arme, så de ikke bøjer sammen, og musklerne derved bliver for korte. "Han er en køn dreng – men 'tom'", siger de. Men hans øjne er ikke tomme. Jeg lægger en billedbog foran ham. Bogen ligger på hovedet. Med møje og besvær får han den vendt, trods skinner og spjættende bevægelser. Da bil lederne ligger rigtigt, får jeg et stjernesmil. – Han er ikke tom.

Medicinen

Patienterne på afdeling M (mænd og drenge) fik udleveret rigtig meget medicin, især hvis de var urolige, hvad de fleste var på grund af manglende beskæftigelse.

Erling Kristensen var elev på denne afdeling, hvor der var mange psykisk og fysisk handicappede.

Han nægtede at give så meget medicin, uden selv at have prøvet bare lidt af medicinen og for at opleve eventuelle bivirkninger af disse.

Han tog 15 mg Truxal, som er et psyko-farmaka. Og 15 mg var den mindste dosis man kunne få.

Virkningen var enorm. Af de 15 mg blev han enormt fuld, og det var den dårligste brandert han nogensinde havde oplevet. Han sejlede, gik baglæns og faldt.

Kollegaerne spurgte, om han var blevet dårlig, og han simulerede en influenza, der var i omløb og tog hjem.

Han fortalte, at han blev så afsindig tør i halsen, at han skulle drikke vand hele tiden for at holde det ud.

Mange patienter drak meget vand, men der blev sagt, at det var fordi, de var åndssvage.

Erling Kristensen kunne ikke tåle 15 mg men skulle give en lille dreng 10 gange så meget, som han selv havde taget. I alt to gange 150 mg om dagen.

Man fyldte dem med medicin.

En læge fortæller: "Da Klorpromazin kom frem i 1952, var det en mægtig landvinding. Man blev meget apatisk af det".

Erling Kristensen tog også engang 25 mg Prozil-piller og satte sig bagefter ind på kontoret. Han blev så apatisk, at ingen kunne komme i kontakt med ham. Alligevel skulle han uddele 900 mg Prozil til patienterne.

Børn der voksede op med så store mængder medicin, blev skadet i deres udvikling.

Medlemskontingent: sæt venligst X

☐ Årligt med blad	300 kr.	☐ Årligt med blad	150 kr.
☐ Årligt for par med blad	425 kr.	☐ Årligt for par med blad	225 kr.
☐ Årligt uden blad	175 kr.	☐ Årligt uden blad	75 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.	☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.
☐ Årligt for forening med blad	800 kr.		
☐ Årligt abonnement	300 kr.		

Pensionist/studerende *)

☐ Årligt med blad	150 kr.
☐ Årligt for par med blad	225 kr.
☐ Årligt uden blad	75 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.

Betal først, når girokortet modtages.

Firmamedlemskaber

☐ Alm. med blad	800 kr.
☐ Guldmedlem med blad (pr. år)	5.000 kr.
- Et Guldmedlem får ret til at bruge LEVs logo samt at blive nævnt på LEVs hjemmeside.

Undertegnede ønsker at blive medlem af **LEV København**

*) Angiv her hvilket år du forventer at afslutte dit studie: _____

SKRIV VENLIGST MED BLOKBOGSTAVER:

Navn: _____

Evt. samlevers navn (parmedlemskab): _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ By: _____

Telefon: _____ E-mail: _____

Landsforeningen LEV er interesseorganisationen, der siden 1952 har arbejdet for at forbedre udviklingshæmmedes vilkår.

Landsforeningen LEV · Blekinge Boulevard 2 · 2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696 · Fax 3635 9697 · E-mail: lev@lev.dk · URL: www.lev.dk

**HUSK
PORTO**

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup

Du kan også tilmelde dig på www.lev.dk